

ת"פ (קריות) 5786-06-21 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 5786-06-21 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 5786-06-21

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[18.07.2024]

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

גזר דין

כתב אישום מתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות איומים (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, התגורר הנאשם ביחד עם הוריו, מר ז' (להלן: "המתלונן") ואמו, הגברת פ' ז' (להלן: "פ'").

בתאריך 5.2.21 בסמוך לשעות הצהריים, התעוררה מחלוקת כספית בין הנאשם לבין אביו, אודות בניית ביתו של הנאשם בסמיכות לבית הוריו ובאותן נסיבות, איים הנאשם על המתלונן באומרו לו: "הלילה אתה תראה מה אני הולך לעשות, אני הולך לשתות ויהיה לך לילה שחור".

בשעה 13:59 שלח הנאשם באמצעות הפלאפון שלו לפלאפון של המתלונן הודעת טקסט בה איים עליו בכך שרשם לו: "אני אזיין אותך, אני אראה לך מאיפה הדג משתין, הפעם אביא לך דבר שבחיים לא חלמת עליו, אראה לך מאיפה משתין הדג, הפעם אסבך אותך לגמרי".

בשעה 14:18 שלח הנאשם באמצעות הפלאפון שלו לפלאפון של אחותו, א' ז' הודעות טקסט בהם איים עליה בכך שרשם לה: "מה צריך להסביר לך בדרך אחרת, אל תבואי לא ולא הילדים שלך אלינו ס' ו' יחד עם הילדים שלך מה רוצה בעיות בכוונה את החיים הרסת לי את המשפחה שלך ותפסיקי להציק לי אחרת יגמר בלא טוב גבר אומר לך...עד עכשיו הזהרתי אחרת אפעל בדרך שלי, אל תבואי יותר אלינו לא את ולא הילדים שלך אחרת יהיה לך בעיה, גבר אומר לך, לא עבד לך ולאחות שלך הפעם התרחקו ממני לא מחפש בעיות הפעם היה בית ספר. הפעם הבאה חינוך יסודי חשבתם שאתן מעל הכל מגיע לכן ילדים גם לי אני גבר לא חלש תתרחקו ממני יותר טוב (השגיאות במקור ס.פ.ק.).

על פי עובדות כתב האישום בסמוך לשעה 20:30 התקשרה פ' למתלונן והודיעה לו כי הנאשם שב לבית תוך שהוא צועק ומשתולל. בעקבות האמור, שב המתלונן לבית וכאשר הנאשם הבחין בו, החל לאיים עליו פעם נוספת באומר לו כי יהרוג אותו. בעקבות האמור התקשר המתלונן למוקד 100 של משטרת ישראל ולבית הגיעו השוטרים סאמר חוסין, עבדאללה עבדאללה וחגי גינה (להלן: "השוטרים").

באותו מעמד איים הנאשם על השוטרים שלא כדין בפגיעה בחייו ובגופו של המתלונן ובפגיעה בחייהם ובגופם, באומר להם בין היתר: "...אין אין מה לעזור בסוף אני ארצח אותו או שהוא ירצח אותי...אני כבר עשרים שנה מקשיב לו, אני אזיין אותו, חלאס תצא מפה, חלאס שאני לא אדקור אותך, תתרחק מפה...תצא צפה שאני לא אדקור אותך בפנים, אני אדקור אותך בפנים...בסופו של דבר זה יוביל לרצח בסוף...תאמין לי ש...אתה יודע מה אני אומר לך, אני הולך לרצוח אותך, אני כבר אומר לך, אני הולך לרצוח אותך בסוף, לפה זה יוביל...מה הוא רוצה הבן זונה הזה שיגיד, עכשיו אני ארד פה 50 מטר אני אדקור אותו בפנים, קוס אוכתו אכו שרמוטה, אמא שלו אני מזיין, הבן זונה אני אזיין לו את אמא שלו, אני אשים פה 50 מטר אדוק אותו בפנים, בן שרמוטה, בן 66 זונות...".

3. לאחר הרשעתו, הנאשם הופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

4. ביום 8.11.22 הוגש תסקיר של שירות המבחן. בתסקיר סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 37 רווק. הנאשם ציין כי הוא מצפה לילד ראשון. הנאשם ציין כי טרם מעצרו התגורר בסמוך להוריו אולם עם שחרורו ממעצר החליט לנתק את הקשר עם כלל משפחתו. הנאשם שיתף כי לאורך חייו המשיך להתפתח בתחום הבניין והתמודד עם קשיים כלכליים מרובים אשר הביאו למעורבותו בפלילים בגין ביצוע עבירות איומים בשנת 2018. הנאשם שיתף כי הוא עובד מזה שלושה חודשים כמפעיל מגרסה ואחראי משמרת בחברה העוסקת בתשתיות ועבודות עפר בחיפה. נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם מתוארות בתסקיר שירות המבחן. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד כי לחובתו הרשעה אחת משנת 2019 בגין עבירות איומים בגינה נדון לעונש של מאסר על תנאי וקנס כספי. לדבריו מעשיו נבעו מלחצים כספיים וחוב כספי אשר לא שולם לו. עיון ברישום התעבורתי מלמד כי לחובתו של הנאשם שבע הרשעות קודמות וכי הרשעתו האחרונה משנת 2021. הנאשם לקח אחריות חלקית על מעשיו והתייחס בצמצום לחומרת מעשיו. בשיחה עמו הסביר מעשיו כתגובה חסרת שליטה מצדו אשר נעשתה בהשפעת שתיית אלכוהול אינטנסיבית וכתוצאה מהתעללות רבת שנים ובלתי פוסקת מצד אביו. הנאשם זומן לבדיקת שתן לבדיקת שרידי סם ואולם לא הגיע לבדיקות. בבדיקה שנערכה לו עלה כי הוא נקי מסמים. שירות המבחן מציין כי בשיחה שנערכה עם המתלונן, אביו של הנאשם, ציין כי לא מדובר באירוע חמור מבחינתו ואם היתה אפשרות היה מבקש שהתיק ייסגר. המתלונן שיתף כי הוא ומשפחתו אינם פוחדים מהנאשם ולמרות שאינם בקשר למעלה משנה, מאחלים לו כל טוב ואינם רוצים לראותו בין כתלי הכלא. שירות המבחן מציין בתסקיר זה כי הוא מתרשם כי בהיעדר טיפול קיים סיכון להישנות עבירות חוזרות מצדו בעתיד. שירות המבחן מציין כי הנאשם אינו בשל להשתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ועל כן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על ענישה בדמות של מאסר בדרך של עבודות שירות.

5. ביום 20.12.22 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר זה ציין שירות המבחן כי בתקופת הדחייה פעל שירות המבחן לזימונו של הנאשם אך הוא גילה אמביוולנטיות באופן בו תיאר מחד שאינו מבין מדוע הגיע לשירות המבחן פעם נוספת ומוכן להתמודד עם השלכות ההליכים המשפטיים ומאידך, ביטא מודעות ראשונית להשפעה שלילית של צריכת אלכוהול על התנהגותו ורצון לבחון זאת. הנאשם ציין כי נולד לו בן בכור וכי הוא נרגש וציין כי תפקידו כאב מדרבן אותו לערוך שינוי משמעותי בחייו וכי הוא מעוניין לטפל בצריכת האלכוהול. נוכח האמור פעל שירות המבחן להפניית הנאשם להליך אבחוני במסגרת היחידה להתמכרויות בתחום האלכוהול. שירות המבחן ציין בתסקיר כי הוא בספק לגבי יכולתו של הנאשם להתחייב להליך טיפולי מעמיק הדורש מחויבות לאורך זמן וכי בשלב זה מוקדם לבוא בהמלצה. לפיכך ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון בארבעה חודשים ככל שבית המשפט מעוניין לבחון את האפיק השיקומי.

6. ביום 16.4.23 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר זה מתאר שירות המבחן שקיים שיחה עם הנאשם והנאשם התבקש להתייחס לפער לדברים שמסר בפגישה הקודמת ותיאר כי בת זוגו עברה לידה שקטה בחודש תשע"ו להריונה במהלכה נפטר בנו. הנאשם תיאר את יעילות הטיפול עבורו באופן בו בוחן את דפוסיו הבעייתיים ואת הסיבות שהובילו אותו לשימוש לרעה באלכוהול ולדבריו מאז ביצוע העבירות ועד לעת הנוכחית לא צורך אלכוהול. לדברי הנאשם נמצא בקשר טוב עם אביו. משיחה טלפונית עם המתלונן, אביו של הנאשם, תיאר שהנאשם חזר לגור בביתו והוא ואשתו שמחים מאד על חזרת הנאשם ונרגשים לאור השינוי המשמעותי בהתנהגותו והעובדה כי כיום הם מצליחים לנהל תקשורת מיטיבה המבוססת על כבוד הדדי. שירות המבחן מציין כי משיחה עם היחידה להתמכרויות הנאשם מצליח לשמור על יציבות באופן סביר אך צוין גם כי להתרשמות הצוות הטיפולי הנאשם מתנהל במניפולטיביות וכי הוא עדיין נמצא בראשיתו של הליך טיפולי ועל כן התבקשה דחייה של שירות המבחן.

7. ביום 29.5.23 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן ובקשה להקדמת הדיון. צוין בתסקיר כי לאחר דחיית הדיון הגיע הנאשם נסער לפגישה טיפולית וביטא כעס ע כך שהדיון נדחה וטען כי הוא רוצה לרצות מאסר ולא להמשיך בטיפול וכן הביע מורת רוח בנוגע להתנהלות בית המשפט ותיאר כי אינו מעוניין לשתף פעולה עם גורמי החוק השונים. גורמי הטיפול נתנו לנאשם הזדמנות נוספת להגיע למפגשים אולם הוא סירב לכך ולא הגיע כנדרש. במהלך הזמן שחלף הנאשם יצר קשר עם שירות המבחן במהלכו תיאר כי הדיונים נדחים על מנת להתיש אותו ותיאר כי חזר לעסוק בסחר בסמים שכן חש כי זוהי הדרך הקלה להשגת רווח כספי. ביקש לרצות מאסר בפועל על מנת לסיים את ההליך המשפטי הנוכחי. כמו כן הבהיר הנאשם כי אינו מעוניין לשתף פעולה עם שירות המבחן. לאור האמור ומאחר והטיפול בעניינו של הנאשם הופסק כמו גם ההתרשמות שהנאשם נמצא במצב סיכון להישנות עבירות לא נותר אלא להימנע מהמלצה שיקומית בעניינו והומלץ על הקדמת הדיון.

8. ביום 15.7.24 לאחר שהוגש תסקיר על פי הפניית בית המשפט לאור מצבו של הנאשם אשר לא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות מבחינה רפואית. בתסקיר זה התבקש שירות המבחן להתייחס לעונש מאסר על תנאי בר הפעלה בתיק זה. בתסקיר מציין שירות המבחן כי המתלונן, אביו של הנאשם סיפר לשירות המבחן כי הוא והנאשם מצליחים לנהל תקשורת מיטיבה המבוססת על כבוד הדדי. כמו כן האב ביקש את סיוע שירות המבחן במצבו של הנאשם. הנאשם הגיע לפגישה עם מתאמת של"צ במהלכה הופנה למתנ"ס נווה יוסף אך טרם גובשה תכנית השל"צ. שירות המבחן ציין כי הנאשם מתגורר בגפו בדירה שכורה בחיפה ועל רקע הרעה במצבו הרפואי אינו עובד ונוטל טיפול תרופתי כנדרש. הנאשם ביקש את סיוע שירות המבחן בהארכת מאסר על תנאי על מנת שיוכל לעמוד בענישה של צו של"צ כחלק מניסיונותיו לשקם את עצמו ואת יחסיו עם הוריו. שירות המבחן מציין כי להתרשמותו חל שיפור ביחס לקשר שבין הנאשם ואביו ונוכח מצבו הרפואי המורכב של הנאשם ממליץ שירות המבחן על הארכת עונש המאסר על תנאי. שירות המבחן גם מציין כי תוגש תכנית של"צ בהיקף של 140 שעות בהמשך לאישור בית המשפט. ראיות לעונש

9. במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה העיד אביו של הנאשם, המתלונן. המתלונן סיפר כי הוא אוהב את בנו והפנה למכתב שהוגש על ידו לתיק בית המשפט. הוסיף וסיפר העד בשבחו של הנאשם: "הנאשם נמצא בבית והכל בסדר. הוא עוזר לאמו ולאחיות. יש לו אח בעל צרכים מיוחדים שגר בבית. הנאשם מתנהג אליו הכי יפה שיש. הנאשם בן אדם טוב וחיובי ועובד. אנו אוהבים אותו מאד. הוא לא עושה דברים כמו כל הפושעים הוא אדם חיובי. הנאשם בבית מחודש מרץ ומתנהג למופת. בית המשפט אומר לי כי לשירות המבחן הנאשם לא התנהג כל כך יפה ולא עזר לעצמו מול שרות המבחן ואני אומר שאני מקווה שהכל יבוא על מקומו בשלום ומקומו של פלוני לא בבית הסוהר, לא היכה ולא פגע באף אחד. אני הגשתי את התלונה. הורדתי את התלונה וחזרנו לחיק המשפחה. יש לו אמא טובה ואחיות טובות ואנו אוהבים אותו ורוצים שיהיה אתנו. אני מוכן לעשות הכל עבורו. כל מה שאמרתי אמת לאמיתה".

10. במסגרת הראיות מטעם התביעה הוגש גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם - ת/1 וכן גזר דין בו הושת על הנאשם עונש של מאסר על תנאי בר הפעלה בגין תיק זה - ת/2. טיעוני הצדדים לעונש

11. ב"כ המאשימה הדגיש את נסיבות ביצוע העבירות וטען למתחם ענישה אחד שישקף את חומרת העבירות ואת הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים. לשיטת המאשימה מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 6 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 20 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה רלוונטית במקרים דומים התומכים בעתירת המאשימה - ת/3. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות טען ב"כ המאשימה כי לחובת הנאשם עבר פלילי בעבירות דומות. ב"כ המאשימה טען כי בגין תיק קודם הושת על הנאשם עונש של מאסר על תנאי בלבד וזאת על אף תסקיר שירות מבחן שלילי אך הנאשם שקיבל הזדמנות לא ניצל אותה וחזר ועבר עבירות. לפיכך, עתרה המאשימה לעונש של 12 חודשי מאסר בגין תיק זה וכן להפעלת מאסר על תנאי בר הפעלה של 7 חודשים כך שבסופו של יום יושת על הנאשם עונש של 17 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי ולאור עמדת המתלונן לא עתרה המאשימה לפיצוי כספי.

12. ב"כ הנאשם בטיעונו טען כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי. כמו כן טען ב"כ הנאשם כי הנאשם אינו עבריין ולחובתו הרשעה אחת קודמת בגינו יש לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה. האירוע כך לטענת הסנגור מאפיין אדם שתחת השפעת אלכוהול. ב"כ הנאשם טען שהנאשם אינו אלים ומעולם לא הורשע בעבירת אלימות לפיכך, כך לטענת הסנגור יש מקום להארכת התנאי. ב"כ הנאשם טען שהנאשם היה בהליך שיקומי ועשה מאמצים למרות העובדה שתסקיר שירות המבחן האחרון שלא בא בהמלצה. ב"כ הנאשם טוען שהנאשם הבין שלא יהיו לו כוחות להמשיך בהליך הטיפול. הסנגור עתר להארכת המאסר המותנה ולחילופין להסתפק בהפעלת התנאי וענישה מתונה. 13. הנאשם בדברו אמר שהוא מתנצל על מה שהיה. התנצל על הדברים שנמסרו לקצינת המבחן וטען שנאמרו מתוך זעם. לשאלת בית המשפט מדוע לא רצה להמשיך בטיפול השיב: "לא היה לי כסף לשלם באוטובוס לקצינת המבחן. זו הסיבה אין לי גם זמן, בעבודה איימו שיזרקו אותי והעדפתי לעבוד".

דיון והכרעה

11. בקביעת עונשו של הנאשם על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש בהתאם לעיקרון המנחה המתווה את קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה העבירה לבין נסיבות העבירה, מידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת עקרון זה על בית המשפט לשקול את הערך החברתי שבבסיס העבירה המיוחסת לנאשם, מידת הפגיעה בו ומדיניות הענישה הנוהגת. סעיף 40ט לחוק העונשין מונה את הנסיבות שיש להתחשב בהן בקביעת מתחם העונש ההולם וסעיף 40יא' לחוק העונשין מונה את הנסיבות שבית המשפט רשאי להתחשב בהן בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

12. טרם קביעת מתחם העונש, יש לקבוע האם מעשיו של הנאשם הם בגדר "אירוע אחד", או שמא מדובר במספר אירועים, שיש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אחד מהם. ההלכה הפסוקה קבעה אמות מידה לצורך הכרעה בשאלה זו, המתייחסות לשאלת היותן של העבירות חלק מאותה "תכנית עבריינית" ולקיומה של סמיכות בזמן ובמקום ביניהן. כן ניתן משקל במסגרת זאת למבחן המהותי - מוסרי שמתמקד בנזקים שגרמה התנהגותו של הנאשם לנפגעי העבירה (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל 29.10.14; דנ"פ 2999/16 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל).

בענייננו אני סבורה כי מדובר במסכת עבריינית אחת בגינה יש לקבוע מתחם עונש אחד.

13. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירות נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה ויש להתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. הערכים המוגנים על ידי עבירת האיומים כוללים שמירה על הביטחון האישי ושלוות הנפש של אדם.

15. נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים. הנאשם השמיע איומים כלפי המתלונן, אביו במספר הזדמנויות באותו יום ולא פסק מהשמעת איומים גם כאשר הגיעו השוטרים למקום.
16. מדיניות הענישה באשר לעבירות איומים מלמדת כי ככל שמדובר בעבירה יחידה, מתחם העונש המקובל בפסיקה נע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל. ראו רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013).
- בעניינו, הנאשם הורשע בריבוי עבירות איומים במספר הזדמנויות ולפיכך מתחם הענישה אינו יכול להתחיל מעונש של מאסר על תנאי ברף התחתון.
17. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות שעבר הנאשם המהוות אירוע אחד נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.
18. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הרי שטרם מתן גזר הדין הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות. לתיק בית המשפט הוגשה חוות דעת. בחוות הדעת נקבע כי הנאשם לא נמצא מקום להשמה בעבודות שירות בשל חוות דעת רופא בעניין מצבו הבריאותי או הנפשי.
19. נשאלת השאלה אם בנסיבות תיק זה יש מקום להטיל עונש של מאסר בפועל של ממש על הנאשם. להבנתי, עונש זה יש בו כדי פגיעה של ממש בנאשם בעיקר נוכח מצבו הרפואי המורכב.
- אחד העקרונות במשפט הפלילי היא הענישה האינדיבידואלית וזאת כיוון שאין עסקינן "בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)) וכל מקרה צריך להיבחן בנסיבותיו.
- כן נתתי דעתי לנסיבותיו האישיים והרפואיים של הנאשם ולפגיעה שעלולה להיגרם לו אם יושת עליו עונש מאסר. נתתי דעתי למצבו הבריאותי הנפשי של הנאשם. לאחר שהנאשם המציא מסמכים רפואיים לממונה על עבודות השירות, מצא רופא המערך הרפואי לקבוע כי הנאשם אינו כשיר מבחינה רפואית לביצוע עבודות שירות ומשכך לא ניתן להשמה במסגרת זו.

20. כאשר מניעותו של הנאשם לבצע עבודות שירות נובעת מנסיבות שאינן תלויות בו או ברצונו הטוב, אלא אך בשל מצבו הבריאותי שאליו הוא נקלע שלא באשמתו אני סבורה כי לא יהיה זה צודק או הוגן לגזור עליו חלף מאסר בעבודות שירות מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, בעניין זה אפנה לרע"פ 1/09 ג'ג'ו אסרף נ' מדינת ישראל, (17.03.2010):

"נציין כי במובן הערכי אין מצבו של אדם עם מוגבלויות צריך לדעתנו להיות שונה לרעה מזה של כל אדם, לא רק בשל חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות, תשנ"ח-1998, המדבר (סעיף 2) בזכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים', אלא בשל חובת הגינות שאינה טעונה חוק, והיא מעוגנת בערכים אנושיים בסיסיים. הרי לא יתכן, כי אדם עם מוגבלות יאסר במקום שאחר לא יאסר".

הדברים מצאו ביטוי בפסיקה ענפה בה דובר בנאשמים אשר בית המשפט מצא תחילה כי העונש הראוי להם הוא מאסר בעבודות שירות, אולם בשל מצבם הבריאותי שבעטיו הם נמצאו כלא כשירים להשמה בעונש זה, בתי משפט בסופו של דבר השיתו עליהם ענישה מקלה יותר בדמות מאסר מותנה.

לעניין זה אפנה לדוגמאות הבאות: ע"פ 2383/16 קאעוד תמימי חמזה נ' מדינת ישראל, (02.01.2017); ע"פ (מחוזי ירושלים) 2208/10 יוסף גולדציאן נ' מדינת ישראל, (06.05.2010); עפ"ג (מחוזי חיפה) 44648-02-15 מדינת ישראל נ' ראיך אבו חמדה, (18.06.2015); ת"פ (שלום קריות) 54158-11-14 מדינת ישראל נ' אנדריי לובנצ'וב, (30.04.2017); ת"פ (שלום קריות) 23917-04-15 מדינת ישראל נ' פלוני, (03.07.2016); ת"פ (שלום רמלה) 21679-04-15 מדינת ישראל נ' שאול בראנץ, (24.02.2016); ת"פ (שלום רחובות) 9524-12-13 מדינת ישראל נ' פלוני, (21.10.2015).

זאת ועוד, ישנם מקרים חריגים בהם מצבו הרפואי של הנאשם יכול להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם ולעניין זה אפנה לפסק הדין בעניינו של אורי לופליאנסקי, בע"פ 4456/14 אביגדור קלנר נ' מדינת ישראל, (29.12.2015); וע"פ 4506/15 צבי בר נ' מדינת ישראל, (11.12.2016).

21. במסגרת השיקולים נתתי דעתי להודאת הנאשם בכתב האישום ואת התנצלותו והבעת החרטה. כמו כן נתתי דעתי לדברי המתלונן על הקשר בין השניים שהיטיב לאחרונה והנאשם מתגורר בגפו. להתרשמותי יש לנאשם מעטפת משפחתית תומכת שתוכל לסייע לו עם התמודדותו עם מצבו הרפואי. כמו כן נתתי דעתי גם לעובדה שלנאשם הרשעה קודמת אחת בגינה הושת עליו עונש של מאסר על תנאי. לא בלי התלבטות החלטתי שעונש של מאסר מאחורי סורג ובריח עלול לגרום לנאשם נזק בלתי הפיך בכל תחומי החיים ולפיכך החלטתי להימנע משליחתו של הנאשם לבית הסוהר. אמנם יש בכך כדי לסטות ממתחם העונש ההולם שקבעתי ואולם אני סבורה לאור האמור בתסקיר כי הסיוע שיקבל הנאשם מבני משפחתו יש בו כדי להביא גם לסיכויי שיקום טובים דבר אשר יביא בין היתר להפחתה ברמת הסיכון להישנות עבירות.

22. באשר להארכת עונש מאסר על תנאי הרי בהתאם לסעיף 55 לחוק העונשין, נאשם שהורשע בעבירה נוספת בגינה הוטל עונש מאסר על תנאי, יופעל נגדו עונש המאסר על תנאי. עונש של מאסר על תנאי משמש כמנגנון הרתעה שנועד להזהיר את הנאשם מפני חזרה על מעשים אסורים. כאשר עונש זה אינו מונע מהנאשם חזרה על העבירה הרי שיש להפעיל את הרכיב העונשי של המאסר המותנה במלואו (רע"פ 7391/08 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (14.9.2009)) וכן רע"פ 9016/14 אבו זהרה נ' מדינת ישראל (11.2.2015)). יחד עם זאת סעיף 56 לחוק העונשין, מאפשר לבית המשפט להורות על הארכת תקופת התנאי, אם שוכנע שבנסיבות התיק לא יהיה צורך להפעיל את המאסר על תנאי ומטעמים שיירשמו. הארכת עונש מאסר על תנאי מהווה חריג לכלל ובית המשפט יעשה שימוש רק במקרים שבהם יהיה משום אי צדק בהפעלת העונש. בית המשפט העליון בפסיקתו קבע "במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה" (ראו רע"פ 4902/14 בן צבאן נ' מדינת ישראל, (16.07.14)). בענייננו כאמור לחובתו של הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה בתיק זה וכפי שנומק לעיל אני סבורה כי לא יהיה צורך להפעיל את המאסר המותנה ולגזור על הנאשם עונש מאחורי סורג ובריח.

23. אשר על כן ולאחר ששקלתי את כל השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים: בהתאם לסעיף 56 (א) לחוק העונשין אני מורה על הארכת עונש מאסר על תנאי שהושת כנגד הנאשם בן 5 חודשים מת"פ 43913-09-18 בית המשפט השלום בקריות, לתקופה נוספת של שנתיים מיום גזר הדין.

בהתאם להמלצת שירות המבחן ניתן בזאת צו של"צ בהיקף של 140 שעות בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן. מובהר לנאשם בשפה פשוטה וברורה כי עליו למלא את צו השל"צ באופן מלא ולשביעות רצון שירות המבחן שאם לא כן ככל שלא יעשה זאת ניתן יהיה להפקיע את צו השל"צ ולדון מחדש בתיק זה.

בשל נסיבותיו של הנאשם אני נמנעת מהשתתף קנס כספי או פיצוי כספי. תחת זאת אני מחייבת את הנאשם בהתחייבות כספית בסכום של 1,000 ₪ לתקופה של שנתיים להימנע מביצוע עבירת איומים. זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

מזכירות בית המשפט תמציא לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות. ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ד, 18 יולי 2024, בנוכחות הצדדים.